Tratamentul cu **IOD**

poate fi urmat la domiciliu cu

SARE DE IOD DE BAZNA

Iodul, precum se știe, este un remediu suveran împotriva gutei, artritismului, scrofulozei, sifilisului, reumatismului, a bolilor interne, a bolilor de nas, gât și urechi, a bolilor de piele, etc. Dar pentru un motiv sau altul, nu ori-cine poate utiliza stațiunile balneare respective. Și pentru ca toți cei cari suferă de aceste boli să poată obține ameliorarea, medicii recomandă cura de iod la domiciliu. SAREA DE IOD DIN BAZNA, aduce suferinzilor fără ca aceștia să-și neglijeze îndeletnicirile posibilitatea de tratament. Cu 1 kgr. de SARE DE IOD DIN BAZNA se poate face o excelentă baie de putină, cu apă încălzită până la 36° Celsius. Efectul deplin se resimte după cura completă care e de 23-25 băi. SAREA DE IOD DIN BAZNA, se găsește de vânzare în pachete originale a 1, 4 și 10 kgr.

DE VÂNZARE LA FARMACII ȘI DROGUERII

SARE de JOD DE BAZNA

Examenul de inaintare al invățătorilor la gradul II

Comisiunea III-a, liceul Lazăr

Candidații reușiți la proba scrisă, cari se vor prezenta la oral, în ordinea următoare:

SERIA I

Luni 19 Mai 1941, ora 4 p. m.

Angelescu George, Capov Atanase, Cristescu Ion, Dumitru V. Dumitru, Popescu C. Petre, Petrescu Vasile (proces verbal), Popescu Mihail, Stan Aurel, Sătnoianu Iorgu, Zamfiroiu Grigore, Mihai Vasile, Aman Elena, Angelescu Georgeta, Angelescu Lucia, Anca Maria.

SERIA II

Miercuri 21 Mai, ora 8 a. m.

Barcaman Victoria, Bădescu Sabina, Badea Elena, Băleanu Virginia, Bunescu Sevasta (proces verb.), Budeanu Florica, Ciupercovici Iuliana, Chihulcă Melania, Constantinescu Constanța (proces verb.), Constantinovici Maria, Costin Ecaterina, Constantin Alexandrina, Cătuneanu Matilda, Dumitrescu Elena, Dogaru Nădejdea

SERIA III

Sâmbătă 24 Mai, ora 4 p. m.

Dumitrescu Emilia, Danielescu Elena, Dobrescu Ileana (proces verb.), Daneț Georgeta (proces verb.), Filimon Maria (proces verb.), Gheorghe Aristița, Georgescu Ana, Grancea Aneta, Giuriade Irina (proces verb.), Harhas Valeria (proces verb.), Ionescu Sterie Elena, Ionescu Elena (proces verb.), Irimia Ecaterina, Ionescu Munte Eufrosina, Jușcu Zenobia.

SERIA IV

Luni, 26 Mai, ora 4 p. m.

Ispir Elena, Ioan Maria (proces verb.), Iordăchescu Elvira proc. verb.), Ivan Aurelia, Marinescu Georgeta, Mogoș Alexandru, Mogoș Steliana (proc. verb.), Moraru Elena, Maricichi Elena (proc. verb.), Mihăilescu Eugenia, Matei Cornelia, Marino Maria (proc. verb.), Marinescu Dumitra, Năstasă I. Despina, Nazarie Maria.

SERIA V

Miercuri, 28 Mai, ora 4 p. m.

Orlandea Viorica (proc. verb.), Popescu Elena (proc. verb.), Petrov Moșoiu Maria, Peligrad Ecaterina, Popescu H. Elena (proc. verb.), Pieleanu Ecaterina, Popescu Maria, Pop Victoria (proc. verb.), Paplica Teodora, Purcăreanu Angela, Pârlog Maria, Runcu Lucreția, Strâmbu Melania, Stoica Elena, Sdrăilă Georgeta.

SERIA VI

Sâmbătă, 31 Mai, ora 4 p. m.

Stătescu Maria, Stănculeanu Lucia, Ștefănescu Evlmpia, Stănciulescu Florica, Sârbu Varvara (proc. verb.), Tiba Maria, Trifu Virginia, Velicu Elena, Vasilescu Gherghina, Zorzor Elisabeta (proces verb.), Copăceanu Olga.

NOTA. — Toți candidații netrecuți în acest tablou au fost respinși.

Presa elvețiană despre România

Ziarul *„L'Expresse"*, a publicat și pe prima pagină un lung articol editorial intitulat „România a sărbătorit ziua de 10 Maiu". Articolul scrie între altele:

„Principele Carol de Hohenzollern a găsit la sosirea sa în România o țară plină de resurse și bogății și un popor curagios, care resimțea în toate domeniile nevoia unei munci pașnice și a unei reconstituiri moderne.

Lunga domnie a lui Carol I a fost caracterizată printr'o serie neîntreruptă de inițiative constructive. Așezate la răspântia marilor drumuri continentale, țările românești fuseseră, mai ales în veacul al XVIII-lea, punctul de întâlnire al puternicilor imperii otomane și rusesc. Presiunea lor alternată sau solidară nu putuse însă să slăbească resorturile de rezistență ale unei populații insuflețite de un spirit național adânc și înzestrată, prin formațiunea sa rurală, cu acel spirit de continuitate și de inițiative constructive, care însoțește legământul cu glia.

Timp de 11 ani, Carol I a desfășurat toate sforțările pentru a organiza o armată modernă capabilă de intervenții hotărâtoare.

In 1877 armatele imperiale rusești, bătute de turci în Bulgaria, au adresat grabnic un apel tânărului Suveran. Carol I s'a hotărât să treacă Dunărea cu trupele sale și a repurtat aproape imediat victoriile strălucite dela Grivița și Plevna.

In ziua de 10 Mai 1877, independența României putea fi proclamată. La aceeaș dată în 1881, Carol I a fost solemn proclamat Rege al României.

Astfel, ziua de 10 Mai a devenit zi de sărbătoare românească, aniversarea momentelor hotărâtoare ale Istoriei și punctul de întâlnire al virtuților creiatoare ale Monarhiei ereditare și ale sforțărilor obștești spre unitatea națională".

Vorbind despre personalitatea M. S. Regelui Mihai, ziarul adaogă între altele:

„Alături de copiii poporului, Mihai I a fost, rând pe rând, mecanic, agricultor, student, statornicind astfel progresiv o identitate adâncă între Suveran și Națiunea muncitoare. In chipul acesta se explică popularitatea Sa în România și dragostea nemărginită a Națiunii, care a comemorat aniversarea simbolică a zilei de 10 Mai într'o atmosferă de credință monarhică și de solidaritte hotărâtă.

„Tribune de Lausanne" consacră deasemenea, zilei de 10 Mai și sărbătoririi sale în România, un articol care se inspiră de aceleași idei generale.

„Feuille de Lausanne" a publicat deasemenea un articol subliniind înțelesul pe care îl atribue România zilei de 10 Mai.

S'a spânzurat din cauza mizeriei

T. Severin, 15 Mai

Șoferul Traian I. Andrei, de 19 ani, din localitate, rămânând șomer și fără mijloace de trai, s'a sinucis, astă noapte, spânzurându-se cu o sârmă de grinda unei magazii.

„ROMÂNIA MEDICALĂ"

A apărut nr. 10 al revistei „România Medicală", cu următorul sumar: prof. dr. Iacobovici și dr. D. Vereanu: Sindrom pseudo-apendicular acut, simulat de o rugeolă; conf. dr. Ion Gavrilă: Considerațiuni asupra hemoragiilor intestinale în febra tifoidă; dr. G. Vintilă: Factorii de expulzie ai fătului; dr. A. Dosios și dr. I. Minciu: Pervitina ca medicație adjuvantă în tratamentul psihozelor prin șocuri; prof. dr. Titu Vasiliu: Pentru o nouă școală medicală românească.

Probleme discutate de consiliul superior al sănătății, prof. dr. M. Ciucă: Organizarea campaniei antimalarice; prof. dr. P. Tomescu: Ameliorarea practicei medicale în mediul rural.

Note și informațiuni, etc.

Memento

CALENDAR

DUMINICA 18 MAI

Ortod.: Muc. Teodor
Catol.: Eufrosia
Protest.: Erich

Antim Ivireanu introduce tipografia în mânăstirea Snagov (1690). — Inmormântarea generalului Gh. Manu (1911).

Răs. soarelui 4,50; Ap. soarelui 19,34.

FAPTE ȘI GÂNDURI DIN ALTE VREMI
18 MAI

1798. Domnitorul Constantin Hangeri dă Carte schitului din sud Nămăești.

Și spune domnitorul în cartea dată schitului Nămăești, așa: „Fiindcă sfântul și dumnezeescul schit ce se numește Nămăești sud Muscel, unde se află cu locuința maici călugărițe cu starița lor, prin hrisoavele și cărțile fraților trecuți Domni au avut milă a ținea liude doi scutiți oameni străini pentru ajutorul și trebuințele lor, a ținea și un preot apărat și scutit de toate dările ce dau alți preoți, a lua pe tot anul treizeci bolovani dela Ocna-Telega; drept aceea și domnia mea milostivindu-ne, nu numai întărim milele ce le are schitul dela trecuții frați domni, ci peste liude doi ce le are schitul acesta, scutiți cu cărți domnești, hărăzim domnia mea liude încă doi, ca să aibă a ținea liude pentru, îns ăacești liude doi să se dee numitului schit dintr'acei ce i-au avut schitul poslusnici și i-au luat în scris cercetătorul, ce au fost orânduit, care și acești doi să aibă schitul iarăși scutiți ca ceilalți doi, iar nu de poslusnic, cărora să li se dee și pecetluiri dela Visteria Domniei mele; pentru care poruncim domnia mea, că atât milele de mai nainte, cât și mila acestor doi scutiți să i se păzească numitului schit nestrămutat, ca să-i fie de ajutor; într'alt chip să nu fie, că așa este porunca domniei mele".

GEORGE DINCĂ

Nepotrivirile între programele publicate la această rubrică și emisiunile posturilor noastre de radio se datoresc faptului că schimbările ni se trimit după tipărirea ziarului.

RADIO

DUMINICA 18 MAI
RADIO-ROMANIA
1875 m., 160 kHz., 150 Kw.
RADIO-BUCUREȘTI
364,5 m., 823 kHz., 12 Kw.
POSTUL PE UNDE SCURTE
32,4 m., 9260 kHz., 2 Kw.

RADIO-ROMANIA, RADIO-BUCUREȘTI

7.30—9.30: ORA DIMINEȚII: Deschiderea emisiunei; Gimnastică de dimineață; Marșuri (discuri); Radio-Jurnal (I); Muzică de dimineață (discuri); Inchiderea emisiunii.

9.30: ORA RELIGIOASA: I. Slujba religioasă transmisă dela Sf. Patriarhie. II. Predică de P. S. Vicar Emilian.

12: Muzică populară. Taraful Maria Lătărețu: Și băgai cu cucu'n plug (voce); Pădure și iar pădure (voce); Uite dealul, uite părul; Lăsaț pușca ruginită (voce); Și-aulică doică Ioană (voce); Sub poala de codru verde (voce); Hora fetelor ca la Gorj; Ce s'aude 'n rărătură (voce); Aș afla să-mi iese focul (voce); O învârtitură ca la Novaci.

12.45: Muzică de prânz, Orchestra Grigoraș Dinicu: Cântece naționale.

13: Radio-Jurnal (II).

13.15: Continuarea programului Orch. Grigoraș Dinicu: Comoara, vas de Strauss; Menuet de G. Bizet; Tango de Albeniz; Muzică prohibită de Gastaldon; Vorbește-mi de dragoste de Bixio; Dansul dervișilor de Bendix; Două hori.

13.50: Serviciul de știri germane.

14: Radio-Jurnal (III).

14.20—15: Continuarea programului Orch. Grigoraș Dinicu: Mi-e dor de nopți cu lună plină și O învârtită; Nebunie de Fischer; Serenadă de Moskowsky.

15: Cronica agricolă.

15.15: ORA OSTAȘULUI: I. Semnalul; II. Imnul Regal (fanfară); III. Crezul ostașului; IV. Rugăciunea ostașului (cor și fanfară); V. Cuvânt către ostași; VI. Eroi au fost (disc.); VII. Versuri patriotice spuse de N. Brancomir și Ion Aurel Manolescu; VIII. „Neață la examenul de caporal", scenariu radiofonic de sublocot. de rezervă Mircea Ștefănescu; IX. Fanfara Reg. de Jand. Pedeștri condusă de maior Albulescu; Muzică națională și marșuri; X. Semnalul.

16.15: ORA SATULUI: I. Cuvânt către săteni de prof. I. Simionescu; II. Plecarea oilor la munte, obiceiuri și muzică, spuse și cântate de Al. Grozuță; III. Hora; IV. Apostol Culea, Cronica satelor; V. Horă.

18.50: TARA LUMEA: I. D. Ștefănescu: AGAPIA.

19.05: Muzică religioasă ortodoxă (discuri): Doamne buzele mele de Muzicescu (corul Bisericii „Domnița Bălașa"); Crezul de Gretchaninoff (corul bisericii ruse din Paris); Două corale de Bach (corul „Caecilia"); Coruri din „Juda Maccabeul" de Haendel.

RADIO-ROMANIA

19.30: Muzică oltenească: Rodica Bujor (voce): Mă suii în deal pe Cucă; Au plecat Olteni la coasă; Uite neica nu e neica; Hai Lino la Severin; Ce mai ochi are mândra.

RADIO-BUCUREȘTI

19.30: Jurnal pentru străinătate în limba turcă.

19.40: Jurnal pentru străinătate în limba greacă.

RADIO-ROMANIA, RADIO-BUCUREȘTI

19.50: Serviciul de știri germane.

20: Radio-Jurnal (V).

20.15: Romanțe, Ioana Radu (voce): Destăinuire; Sub umbra nucului bătrân; Nu mă abandona; Nina; Aș dori din piept să scot.

20.30: SEARA DE OPERA: „ARMURIERUL" operă comică în trei acte de S. A. Lortzing.

DISTRIBUȚIA:

Hans Stadinger	G. Ștefănescu
Maria	Emilia Guțianu
Graf von Liebenau	G. Rădulescu
Giorg	Emil Filip
Adelhof	Enăceanu
Irmentraut	Vict. Costescu-Duca
Brener	Ghizdăvescu
Povestitorul	Ion V. Theodoru
Povestitoarea	Ileana Brătuianu

Conducerea muzicală: Const. Bobescu.

In pauza I-a (21.15—21.30): Rezultatele sportive.

22.18: Radio-Jurnal (VI).

22.30: Filme sonore, prezentare muzicală de V. Vasilache.

23.30: Jurnal pentru străinătate în limbile: germană, italiană, franceză și engleză.

24—0.30: Muzică variată (ușoară) (discuri): In Prater infloresc din nou pomii de Stolz; Tango de Rodriguez; Parada păpușilor de Mausz și Andaluza de Taeye; Parfumul meu de Kirsch (voce: Rosita Serrano); Capricio de Yvette de Erhardt; Noaptea asta toată lumea e a mea de Vasilescu (voce: Gică Petrescu); Viziune, tango de Rixner și Paso doble de Marquina.

LUNI 19 MAI

RADIO ROMANIA
RADIO BUCUREȘTI
Postul pe unde scurte

6—7.30: ORA DIMINEȚII: Deschiderea emisiunii; Gimnastică ritmică; Marșuri (discuri); Radio-Jurnal (I); Concertul de fanfară română și germană; Inchiderea emisiunii.

12: Muzică populară, Taraful Ilie Rădulescu: Hora boierească; Doină din Ardeal; Geaba-i lună geaba-s stele; Sârba oltenească; Tinerel copil eram; Și ți-am spus mândro ți-am spus; Hora nunții (solo țambal: Ion Rădulescu); Murgulet, joc de sat; Peste Mureș și Târnavă; Hora nouă.

12.45: Muzică de prânz, orchestra Ionel Cristea: Cântece și jocuri din Ardeal.

13: Radio-Jurnal (II).

13.15: Continuarea programului orch. Ionel Cristea: Trandafirii din Sud, vals de Strauss; Zi de toamnă, tango de Felinari; Rio Blanco, tango de Jarony; Tu nu 'nțelegi ce-mi cântă inima, slow de I. Delescu; Un vals din filmul „Patria" de Mackeben; Un foxtrot de Lazaro; Cântece naționale.

13.50: Serviciul de știri germane.

14: Radio-Jurnal (III).

14.20—15: Continuarea programului orch. Ionel Cristea: Muzică variată, aranjată de Ionel Cristea; Vals de Durand (solo țambal: Victor Manu); Cântece naționale.

17.30: Radio-Jurnal (IV).

18: Crnica literară.

18.15: D-șoara Migry Avram-Nicolau (Debutantă). Mozart: Imi bate inima iubitoare; Schumann: Sărmanul Peter; Brahms: Să nu mai viu la tine; Reynaldo Hahn: Cântec de toamnă; Massenet: Marchiza; Chaminade: Tu.

18.35: Florica Mereutză (pian): Eugen Radovici: Compoziții în prima audiție: Sonatina în 3 părți; Studiu; Cântec în stil românesc; Preludii.

19: Marius Bunescu: Muzeele și rolul lor educativ.

19.15: Muzică variată (discuri): Dans slav în sol minor de Dvorak; In grădina unei mânăstiri și Pe o piață persană de Ketelbey.

RADIO ROMANIA

19.30: Cântece ardelenești. D-ra Irina Rusu, voce.

RADIO BUCUREȘTI

19.30: Jurnal pentru străinătate în limba turcă.

19.40: Jurnal pentru strănătate în limba greacă.

RADIO ROMANIA — RADIO BUCUREȘTI

19.50: Serviciul de știri germane.

20: Radio-Jurnal (V).

RADIO ROMANIA

20.15: Cântece românești (I-a audiție). D-ra Nella Dimitriu (voce): Prof. I. Baston: a) Du-te dor; b) Două fete dintr'un neam; c) Primăveri; d) Mărgăritar, mărgăritar; Zirra: a) Eu mi-am făcut un cântec; b) Mamă sunt silită eu; Nelu Ionescu: a) Cântec de leagăn; b) Trecui muntele; Pessione: Legănuș gol.

RADIO BUCUREȘTI

20.15: George Jarosevici, violoncel și viola dagamba. Willem Fefesch: Preludiu și Allegro; Gaspar Cassado: a) Sonata în stil vechiu spaniol; b) Largo-allegro; c) Grave; d) Dans cu variațiuni. Enrico Granados: Intermezzo din „Goyescas"; Daniel van Goëns: Scherzo.

RADIO ROMANIA, RADIO BUCUREȘTI

20.45: Prof. I. Gabrea, Secretar general al ministerului educației naționale: Rolul școalei în pregătirea tineretului.

21: ORA ITALIEI: I. Un răsărit italian de Alex. Bădăuță; II. D-ra Maria Teresa Ferrero (voce): Balilla; Avantguardiștii; Marșul legiunilor; Skiorul cântă; Acel buchețel de flori; Tapum; Imn către Roma. III. Nocturnă de Martucci (orch. simf. E.I.A.R., dirij. de Willi Ferraro (discuri).

22: Viața și muzica lui Dem. Florescu (1827—1875). D-ra Arta Florescu (voce). I. Cuvânt introductiv; II. D-ra Arta Florescu (voce): Te iubesc; Gondola; Așteptare; Măriuța; Cinel-Cinel; Prizonierul; Steluța (acomp. de harpă).

22.30: Radio-Jurnal (VI); Sport.

22.50: Selecțiuni din „Louisa" de Charpantier (discuri).

DISTRIBUȚIA:

Louise	Ninnon Vallin
Julien	Georges Thill
Mama	D-na Lecouvreur
Tatăl	André Pernet
Irma	Christine Gaudel

Orchestra dirijată de Bigot.

23.30: Jurnal pentru străinătate în limbile: germană, italiană, franceză și engleză.

24—0.30: Muzică variată ușoară (discuri): In Turcia, fox exotic de Rixner și Tango de Pörschmann; Pentru tine! lied de Winckler (voce: George Gut); Secrete și O mică aventură de Rust; Teme de vals din „Văduva veselă" și „Contele de Luxemburg" de Lehar (pian: Adolf Wolff); Amapola de Lacalle; Violetta, tango de Lukesch; Cucu, vals de Jonasson.

CRONICA DRAMATICĂ

Studio Teatrul Național „V. Alecsandri". — „Mătușica", comedie în 3 acte, de d. D. Ionescu-Morel

D. D. Ionescu-Morel a debutat în literatura noastră dramatică cu o piesă intitulată „Intr'un adăpost" (1 act), care s'a reprezentat pe scena Teatrului Național din București după câtiva ani dela încheerea păcii.

D-sa a tratat în acea lucrare un episod dramatic din timpul războiului nostru pentru înfăptuirea unității naționale, fără tendințe și elocință eroică, cu sobrietate și simț dramatic, dovedind și calități de ordin tehnic teatral.

In „Mătușica", d. D. Ionescu-Morel a atacat genul comediei de moravuri și de observațiune; a comediei „burgheze", deosebită de tipul comediei care exploatează moravurile „mahalalei" Capitalei cu oarecari tendințe de satiră socială și de obicei cu personagii prezintate în linii deformate, caricaturale.

„Mătușica" se situează în cadrul comediei burgheze, de moravuri și de observațiune, fără nicio tendință de satiră socială și fără prezentări de personagii în linii deformate, caricaturale. Ea cuprinde o bună expoziție; o intrigă ușoară, fără complicații, din care se desprinde tema, conflictul dramatic și deznodământul satisfăcător pentru toată lumea. Caracterele personagiilor sunt definite din actul I; dialogul, fără să fie schinteetor, este vioi și potrivit mediului și situațiilor; iar acțiunea se desfășoară gradat până la epuizarea conflictului.

„Mătușica" — personajul principal — este d-na Acrivița Popescu, o femee autoritară, intrigantă, care terorizează pe soțul ei, bătrânul Iorgu și turbură raporturile dintre toți membrii familiei.

Din cauza intrigilor și clefetirilor Acriviții, nepoata acesteia, Jeana, se hotărăște să se despartă de bărbatul ei, Cornel Paloș, că toate că nu era nici un motiv temeinic pentru un divorț.

„Mătușica" se încurcă ea însăși în intrigile sale, până în ziua când soțul ei, Iorgu, recâștigându-și autoritatea și curajul, contribue la împăcarea Jeanei cu Cornel.

Această comedie, prin modul cum a fost tratat subiectul de autor, este onestă, corectivă în materie de intrigi familiale feminine, ingenuă, naivă, simplă în elementele sale primare componente.

„Mătușica", cu felul ei de a fi și cu slăbiciunile temperamentului său, tipul caracteristic al femeii cicălitoare și intrigante, a găsit în d-na Sonia Cluceru, o interpretă ideală prin ținută, atitudine, accent și joc de scenă.

Din cauza unei indispoziții subite a d-lui C. Antoniu, rolul bătrânului Iorgu, ce urma să-l interpreteze d-sa, a fost încredințat în ultimul moment d-lui Florin Scărlătescu, care a debitat pe scenă cu... textul în mână. D. Scărlătescu s'a achitat cum a putut mai bine de ingrata sa sarcină ce îi căzuse pe brațe.

Asemenea situații penibile dezvălue lipsa de prevedere a directorilor de scenă, care pun piese în studiu și în repetiție fără să se îngrijească de dublarea rolurilor principale. Ori, dublarea rolurilor principale prezintă o importanță deosebită, atât în cazul unor indispoziții a unor interpreți titulari cât și pentru folosirea și punerea în valoare a elementelor tinere. Premiera piesei „Mătușica" ar trebui să servească de lecție directorilor de scenă ai primului nostru teatru.

Rolul Jeanei a fost jucat de d-na Lilly Carandino cu o disciplinată vioiciune și nervozitate. Nepotrivit rolul tânărului timid, Smeu, încredințat d-lui A. Critico; ca și al d-rei Carmen Tăutu, care ni s'a părut prea rigidă.

Celelalte personagii au fost convenabil interpretate de d-nii I. Ulmeni, M. Balaban, V. Lăzărescu și d-nele Maria Voluntaru, Doina Missir-Drăguș și Margareta Dumitrescu.

ROMICUS

Curățenia Capitalei

Primăria Capitalei ne trimite spre publicare următoarele:

Unele ziare au înserat articole privind diferite probleme de actualitate ale administrației comunale a Capitalei și au făcut aprecieri cari nefiind judecate din toate punctele de vedere, ar putea fi socotite până la un punct critici juste.

Trăim vremuri excepționale, însă dorim ca totul să se petreacă întocmai ca în timpurile normale.

Astfel s'au adus unele critici în ce privește aspectul orașului sub raportul curățeniei.

Realitatea este cu totul alta:

Din datele prezentate de serviciul salubrității U. C. B. reiese că astăzi sunt concentrați un mare număr de funcționari și lucrători din cadrele vechi ale serviciului.

Lucrătorii cari au fost angajați din nou în bună parte femei și bătrâni, pentru a înlocui pe cei concentrați, neavând rutina necesară, trebuesc să fie învățați și acesta cere timp.

Fiind scutiți de concentrare prea puțini șofeuri, o bună parte din mașinile speciale de salubritate ale U. C. B. nu pot fi scoase din garaj pentru lucru.

Au fost rechiziționați un număr de 48% din totalul cailor, din care cauză stau neutilizate periile mecanice ce serveau la măturarea zilnică a străzilor. Tot din cauza împrejurărilor excepționale au rămas neutilizate 60 de cotigi dela serviciul de ridicare a gunoaielor.

Restricțiile aduse circulației de noapte au provocat deasemenea mari dificultăți. Inainte vreme, străzile centrale erau măturate noaptea când circulația este mult mai redusă.

Odată cu interzicerea circulației după ora 1 noaptea, au fost suprimate și echipele de măturat, operațiunea urmând a fi făcută ziua și numai în limita permisă de circulația vehiculelor.

Pentru funcționarea Serviciului de Salubritate, Direcțiunea Uzinelor Comunale București a făcut eforturi deosebite.

Personalul salubrității, care era plătit înainte de preluarea serviciului de către U.C.B. cu 45—65 și 90 de lei pe zi și apoi cu 65, 95 și 135 lei pe zi este salariat astăzi cu 85, 130 și 160 de lei pe zi.

Pentru salariile personalului s'a plătit lunar în 1938 6.262.000 lei, iar astăzi 11.120.000 lei lunar, adică aproape dublu.

Costul anual al materialelor necesare Serviciului Salubrității s'a ridicat pe rând: la 36.600.000 lei în 1938, 56.470.000 lei în 1939 și la 62.300.000 lei în 1940.

Pentru anul 1941, nu se poate face un calcul nici măcar aproximativ, din cauza creșterei continui a prețurilor și dificultăților enorme de aprovizionare.

Cu toate că Uzinele Comunale București au de suportat o ridicare atât de mare a regiei, nu poate găsi personalul necesar angajărei.

Mai mult chiar, șofeurii și măturătorii au cerut și cer mereu sporirea salariilor.

Infruntând toate greutățile timpului, serviciul salubrității a reușit să facă față cerințelor. Din constatările făcute pe teren reiese că astăzi curățenia străzilor este mai bine făcută decât acum 3 ani și aproape tot atât de bine ca în primul an al preluărei salubrității de către Uzinele Comunale.

Oricâtă străduință s'ar pune din partea administrației comunale, fără o colaborare din partea cetățenilor nu se poate avea o Capitală curată, mai ales în cartierele periferice, unde lipsa de îngrijire a unora, lasă mult de dorit.

SITUAȚIA PE TEATRELE DE RĂZBOI

(Urmare din pagina I-a)

linii aeriene și aerodromuri, ce asigură legăturile între Europa centrală, Orientul mijlociu și India — are o mare valoare strategică.

Franța, după ce a primit mandatul Siriei, a investit sume însemnate în construiri de drumuri, poduri, aerodromuri și instalații moderne în porturile Tripolis și Beirut.

Dela 1936, Franța, luând în considerație interesele sale în Levant și ținând seama de tendințele de independență ale populațiunii arabe, a transformat mandatul asupra Siriei într'un tratat de amiciție și a recunoscut acestei țări o independență relativă sub binevoitoarea sa protecție. Parlamentul francez n'a ratificat însă acel tratat, căci l-a crezut prematur și chiar primejdios, din cauza curentului panarab întreținut de Ibn Saud, dictatorul Arabiei, care încă din 1915, în timpul războiului mondial, ceruse Marei Britanii să recunoască Siria ca făcând parte dintr'un mare imperiu arab. Guvernul din Londra a refuzat să accepte această cerere, invocând în răspunsul ce l-a dat, recunoașterea drepturilor Franței, aliata Marei Britanii de-atunci, asupra Siriei.

Așa că tratatul de amiciție franco-sirian din 1936 a rămas fără efect, iar Franța a continuat de-atunci să exercite atribuțiile sale de putere mandatară în Siria.

La începutul războiului actual, generalul Weygand a constituit o armată în Siria, numită a „Orientului", care a atins un efectiv de 100.000—150.000 de oameni. După înfrângerea Franței și încheerea armistițiului, succesorul generalului Weygand, generalul Mittelhauser, în urma ordinului dat de guvernul francez din Vichy, a transportat o parte din forțele franceze din Siria în metropolă.

Generalul Deutz guvernatorul actual al Siriei, nu mai dispune de forțe suficiente spre a apăra Siria în cazul când ea ar fi amenințată.

R. S.

După eliberarea prizonierilor de origină română

(Urmare din pagina I-a)

chemat a participa prin reprezentanții săi la consiliile comunale și la alte comitete cu caracter administrativ instituite de autoritățile ocupante. Avem speranța fermă, că și această cerere a fost sau este pe cale de a fi satisfăcută.

Insă o cerere de o deosebită importanță și în sprijinul căreia ne permitem să atragem atenția și solicitudinea guvernului român, privește deschiderea și redeschiderea de școli și biserici românești în Peninsula Balcanică. Se va vedea îndată de ce am scris „deschiderea și redeschiderea".

Peninsula Balcanică, atunci când Turcia Europeană se găsea între frontierele anterioare războaielor b a l c a n i c e din 1912-1913, noi am avut școli și biserici românești în Macedonia, în Epir și Albania. După orânduirea teritorială ce a urmat acestor războaie, guvernele grecești s'au ținut de angajamentul luat prin tratatul dela București din 1913 și au respectat școlile și bisericile românești, care existau din vremea turcilor.

Insă guvernele iugoslave, deși erau legate prin acelaș angajament, au închis toate școlile și bisericile noastre din Macedonia sârbească, au confiscat localurile și și-au însușit până și odăjdiile preoților români și cimitirele.

Nici fostul regim al lui Ahmed Zogu nu s'a purtat mai binevoitor cu cele câteva școli și biserici românești din Albania.

Acum, când se procedează la o nouă ordine în Balcani, se impune în numele celei mai elementare dreptăți ca aceste școli și biserici să fie restituite românilor și redeschise.

In numele aceleiași dreptăți elementare, se impune deschiderea de școli românești și introducerea limbei române în biserică în regiunile și localitățile locuite de români, care până acum au fost lipsiți de dreptul de a se cultiva în graiul matern și de a se ruga în acelaș grai în bisericile zidite de dânșii și cu cheltuiala lor.

In această situație se găsesc în deosebi toți românii din Timoc și cei de-alungul Dunării, iar, din grupul macedonean, românii din Tesalia.

Nu e oare logic și legitim, ca și acești români să aibă dreptul de a învăța românește în școli și de a se ruga românește în biserici? Admițând că din cauza sezonului școlar înaintat, chestiunea înființării de școli trebue amânată pentru începutul viitorului an școlar, bisericile însă există, așa că nu se cere decât permisiunea de a se sluji românește, precum și autorizația de a se trimite cărți bisericești și, acolo unde se simte nevoie, de a se trimite preoți de aci, din Țară.

N. BATZARIA

CRONICA SPORTURILOR

FOOT-BALL IN CAMPIONATUL UNIVERSITAR

Facultatea de drept — Facultatea de agronomie: 10-0 (4-0)

Medicina-Farmacia: 3-1 (2-0)

Vineri s'a disputat în continuare pe Stadionul A. N. E. F. campionatul universitar de football.

Ca și în jocurile precedente nu au lipsit surprizele, goalurile și... spectatorii!!! Aproape 1500 de studenți au ținut să-și incurajeze colegii, cari îi reprezentau pe ei și demnitatea academică, pe arenă.

DREPTUL-AGRONOMIA 10—0 (4—0)

Primul joc s'a dsfășurat între reprezentanții justiției și ai agriculturii.

Rezultatul a fost de 10—0 în favoarea Facultății de Drept și ar fi putut fi mai mare dacă câștigătorii nu s'ar fi mulțumit numai cu atât.

Punctele au fost înscrise de Cornel Niculescu (5) Florian Popescu A. Bărbulescu, Enache, Dron și Roșculeț.

S'au remarcat dela drept: D. Constantinescu Bărbulescu și Niculescu; iar dela agronomie numai Vlădescu V.

MEDICINA A INVINS FARMACIA CU 3—1 (2—0)

Jocul „vedetă" l'a constituit întâlnirea dintre Medicină și Farmacie. O partidă dinamică și foarte plăcută în care numai antrenamentul și-a spus cuvântul. Dacă farmaciștii, cari n'au făcut nici un antrenament, s'ar fi pregătit cu 7—8 antrenamente ca medicii suntem siguri că altul ar fi fost rezultatul.

Au marcat pentru Medicină: Mihalecu, Jicman și Millio; iar pentru Farmacie Cicero Danielescu.

S'au remarcat dela Farmacie, Grecu cel mai bun depe teren și Cicero Danielescu iar dela Medicină în ordine Gili Mihalecu, Tărău și Millio.

Literatură clasică in paginile „Hoțului"

IV

Iată de sigur rostul principal, gândul sănătos cu care a pornit la drum originala revistă „Hoțul": adunarea la un loc și popularizarea, prin scurte biografii, urmate de caracterizări și ilustrate prin bucăți cu grijă alese, a literaturii clasice naționale. De-aici caracterul ei principal — de adevărată antologie — și tot de-aici marele merit al acelora cari, cu gust și curaj, au fost în stare să reunească în aceleași pagini atâtea înălțătoare, atâtea imagini pline de farmec cu un cuvânt: atâtea flori ale poeziei și prozei artistice românești.

Spre a se vedea și mai bine cât de sănătos au fost călăuziți acești înaintași, care se ascund adesea sub vălul anonimatului, vom enumera operele principale, care și-au găsit ospitalite și s'au armonizat ca un imn de slavă adus gustului estetic în paginile „Hoțului". Ordinea alfabetică, prin ajutorul căreia totul va fi grupat, mă obligă să încep cu Bardul din Mircești, deși, în colecție acesta apare abia în nr. 5, adică după: Bolintineanu, Nicoleanu (morți), Odobescu, Eminescu (în vieață). E — de sigur — un fericit început de valorificare, asupra căreia avem tot dreptul să revenim.

Așa dar, din opera poetică a lui *V. Alecsandri*, „Hoțul", în diferitele lui numere, fură bucăți de-o frumusețe neîndoielnică: *Seguidila, Rodica, Groza, Prier și fata iernii, Podul, Malul Siretului* și un fragment (Act. II sc. XIII) din drama „Fântâna Blanduziei". E un just omagiu adus aceluia care încercase toate coardele lirei naționale, scoțând, uneori, acorduri atât de fermecătoare.

Abia la nr. 8 apare *G. Asachi* îndrumătorul culturii din Moldova, din a cărui operă minoră, dibuește ca mai fericită meditația filosofică *Timpul fuge*. Hotărît, lucru că nici acest scriitor nu trebuia să lipsească, dar numai după cei amintiți, cărora le-au urmat imediat *M. Kogălniceanu* și *B. P. Hașdeu*, amândoi în plină activitate. Se mai aducea un omagiu pios (după 20 de ani dela moarte) unui ctitor al culturii naționale.

Cu aceeași explicabilă fereală este tratat *Bolintineanu*, cu toată împotrivirea unor istorici literari ca Aron Densușianu, care îl socotea, chiar după 1890:

„Cel mai genial dintre toți poeții noștri",

ca unul care:

„fu un geniu precoce", căci:

„Niciodată până azi mai dulci, mai puternice și mai mișcătoare accente elegiace n'a scos vreun poet la noi".

E o părere netă care circula prin cărțile de școală *(Istoria limbii și literaturii române)* — dar care nu împiedică pe redactorii „Hoțului" să publice din toată opera acestuia abia 2 bucăți: atât de puțin cunoscută *Ștefan la moarte*, și oda servil imitată după Alecsandri (care, la rându-i, imitase pe Andrei Mureșianu) *La Românii din Ardeal* de-o dureroastă actualitate:

Voi ce suferiți în lume jugul crudului Maghiar
Voi ai Romei fii să poate să
gemeți sub un barbar?
Voi din viță lăudată
Ce nu piere niciodată
Să răbdați un jug amar?

Și încă:

Vocea patriei vă chiamă și vă zice ne'ncetat:
Spargeți lanțurile voastre! ora
vieții a sunat!
Iasă încă din mormite
Bărbăția din'nainte
Ca un soare așteptat!

O notă bună este și prezenta, într'un singur număr, a lui *Dimitrie Cantemir* cu un fragment din partea I a „Descrierii Moldovei"; *Munții*...

Și tot ca o completare apare, abia în anul al II-lea „Demisia amorului" de *C. Conachi*.

Meritat este și omagiul care i se aduce lui *Costache Caragiali*, din opera căruia cetim monologul: *Bătrânul eremit*, la pag. 343, a anului I. E o bucată bună, care, păcat că a rămas necunoscută, ca atâtea altele ale acestui dramaturg și îndrumător al scenei românești pe căile cele mai bune.

Dintre scriitorii încă în vieață „Hoțul" are curajul să fure schița de amintiri „Popa Duhu" de *I. Creangă*, pe care nici Maiorescu nu-l prea aprecia. Și totuși Popa Smântână (așa i se zicea în derâdere) își găsește loc în paginile acestei modeste publicațiuni uitate.

Cu *Mihail Eminescu* lucrurile se schimbă. Chestiunea va fi lămurită, de altfel într'un foileton special. Până atunci amintesc că „Hoțul" îi acordă un credit deosebit, publicându-i nu mai puțin de 9 poezii dintre cele mai caracteristice: *Doina, De-or trece anii, Glossa, Adio, Mai am un singur dor, Somnoroase păsărele, Crăiasa din povești, Ce e amorul* — toate cu răsunet în sufletul tineretului, care îl adora pe cântărețul obosit. E — de sigur — un adevărat act de curaj.

In tabloul scrisului clasic românesc un loc de onoare trebuia să ocupe și prozatorul (încă în vieață, pe atunci) *Ion Ghica*, din opera literară a căruia „Hoțul" fură fragmentul: *Din vremea lui Caragea*, iar din cea științifică: *Bucureștii, acum 100 de ani*.

Cu titlu mai mult de mândrie națională se publică, în unul din numere, nuvela lui *Alexandru Hașdeu* „Domnia Arnăutului", iar în altul, traducerea cunoscutei elegii: Ovidiu la gurile Dunării (Tristia, III, 10) făcută de fiul acestuia *Bogdan Petriceicu*, care, refăcut după moartea fiicei sale, încadrat de o mână de tineri, tocmai în acest an pornea la drum cu marea „Revistă Nouă", din paginile căreia „Hoțul" va fi șterpelit destule bucăți de Vlahuță, Delavrancea, Speranția...

Firește că nu putea lipsi marele *Eliade*, deși murise uitat de 15 ani. Opera sa poetică este — aici — reprezentată prin balada „Serafita", atât de caracteristică.

Lui *Petre Ispirescu*, biet tipograf și culegător de basme împovărat de datorii și de o casă de copii i se publică fotografia (nr. 42), un frumos necrolog și două bucăți caracteristice: *Muierea fățarnică, Lipitura casei.*

Cu 7 poezioare apare duioasa și atât de puțin fericita *Veronica Micle*, ale cărei sentimente desbrăcate de orice fel de preocupări lumești se armonizau atât de bine cu acelea ale iubitului ei. Iată-le: *Povestea rozei*, cea mai cunoscută; *Și cum s'a stins, Nu plânge; De ce?; Că astăzi; M'am gândit; O pagină din viața unui pictor.*

Ultimii poeți clasici adunați în paginile acestei prețioase publicațiuni sunt:

Andrei Mureșanu cu oda-elegie: *Glasul unui Român*;

elegiacul *Nicolae Nicoleanu* cu grijă reînviat după mai bine de 15 ani, chiar în primele numere cu poezii ca: *In memoria celor morți pentru Patrie și libertate De ce tăceți; Patrie; Urăsc; La Craiova* și cea mai cunoscută: *Dor și jale*;

Al. Odobescu are aici 2 bucăți: *Odă României* și *Basm vânătoresc*;

I. Slavici care, ca Ardelean și Junimist, nu putea fi lăsat — se recomandă prin: *Ac și ață Piatra din prag*

Iancu Văcărescu, fericitul începător al poeziei românești, cu minunata „Primăvara" din cea mai cunoscută poezie a sa.

E — de sigur — o îmbinare fericită, care, după cum am spus, dă pe față gust și limpezime, obiectivitate, pricepere și constitue un frumos și aproape complet repertoriu al bunei literaturi naționale. Negreșit programul revistei era pe drum de împlinire: numai așa se explică lipsa unor scriitori ca: Gr Alexandrescu, V. Cârlova, Al Russo, Costache Negruzzi, Nic. Bălcescu, ba încă Anton Pann — figuri de adevărați clasici pe care nu-i întâlnim în paginile, uneori, atât de ospitaliere și de binevoitoarr ale acestei publicațiuni populare, care a făcut atât bine scrisului clasic românesc, atunci când — pe de o parte—acesta nu era încă deplin format, pe de alta — lipsea acea încredere în slova tipărită, care trebue să constitue condiția esențială a oricărei literaturi.

Paul I. Papadopol